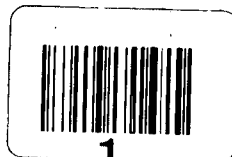

רשומות

קובץ התקנות

25 בדצמבר 1960

1080

בטבת תשכ"א

עמוד

- 554 . צו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 3), תשכ"א—1960
554 . צו-שעת-הירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 6), תשכ"א—1960
555 . צו בריאות העם (מחלות מידבקות), תשכ"א—1960

מדור לשלטון מקומי

- 557 . חוק עזר לאור-עקיבא (שימור רחובות), תשכ"א—1960
559 . חוק עזר לאור-עקיבא (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשכ"א—1960
560 . חוק עזר לברנר (היטל סעד וגופש), תשכ"א—1960
562 . חוק עזר לזכרון-יעקב (אספקת מים), תשכ"א—1960
567 . חוק עזר לכרכור (מניעת רעש), תשכ"א—1960
568 . חוק עזר לכרכור (סלילת רחובות), תשכ"א—1960
571 . חוק עזר לנשר (חזירים ובשר חזיר), תשכ"א—1960
572 . חוק עזר לנתיבות (אספקת מים), תשכ"א—1960
577 . חוק עזר לנתיבות (רשימות לרכבים והפיקוח עליהם), תשכ"א—1960
578 . חוק עזר לעמק-חפר (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"א—1960
582 . חוק עזר לראש-העין (מניעת רעש), תשכ"א—1960
582 . חוק עזר לרמת-השרון (בניית כיבים), תשכ"א—1960

חוק מס קניה, תשי"ב—1952

צו בדבר סחורות טעונות מס ושיעורי המס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק מס קניה, תשי"ב—1952¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס), תשט"ז—1956² (להלן — התוספת), בחלק הששי, במקום פרט 617³ יבוא פרט זה:
617,, מרצפות לציפוי קירות —

(1) ששולם עליהן היטל לפי תקנות־שעת־חירום (תשלומי

55%

חובה), תשי"ח—1958⁴

60%.

(2) אחרות

2. בתוספת, בחלק השמונה־עשר, במקום הפרטים 1802⁵ ו־1803 יבואו פרטים אלה:
1802,, יין שמחיר כל ס"ל לצרכן הוא —

(1) למעלה מ־1.08 לירות ולא יותר מ־1.30 לירות

(2) למעלה מ־1.30 לירות ולא יותר מ־2.05 לירות

1803 יין שמחיר כל ס"ל לצרכן למעלה מ־2.05 לירות

3. לצו זה ייקרא „צו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 3), תשכ"א—1960”.

לוי אשכול

ב' בטבת תשכ"א (21 בדצמבר 1960)
(חמ 72334)

שר האוצר

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 844; ס"ח 243, תשי"ח, עמ' 80.

² ק"ח 593, תשט"ז, עמ' 865.

³ ק"ח 989, תש"ד, עמ' 763.

⁴ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.

⁵ ק"ח 771, תשי"ח, עמ' 759.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת השניה לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958², אחרי פרט 4³ ייוספו פרטים אלה:

5,, יין שמשקלו הסגולי עולה על 1006 ומחיר הבקבוק של 65

ס"ל לצרכן אינו עולה על 1.08 לירה — לכל בקבוק —

למען הסדרת הביקוש או התצרוכת

6. יין שמשקלו הסגולי עולה על 1006, שלא פורט במקום

אחר — לכל בקבוק — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת

7. אריחי קיר — לכל יחידה — למען הסדרת הביקוש או

התצרוכת

2. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 6), תשכ"א—1960”.

פנחס ספיר

כ"ד בכסלו תשכ"א (13 בדצמבר 1960)
(חמ 74048)

שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.

² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776.

³ ק"ח 878, תשי"ט, עמ' 958.

פקודת בריאות העם, 1940

צו בדבר רשימת מחלות מידבקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11א לפקודת בריאות העם, 1940¹, אני מצווה לאמור:

שינוי רשימת
המחלות
המידבקות

1. רשימת המחלות המידבקות שבתוספת השניה לפקודה תשונה ובמקומה תבוא רשימה זו:

חלק א. מחלות-הסגר

Smallpox	1. אבעבועות
Plague (Pestis)	2. דבר
Cholera	3. חולירע
Typhus (louse-borne — "epidemic")	4. טיפוס הבהרות (אפידמי)
Relapsing fever (louse-borne — "epidemic")	5. קדחת חוזרת על ידי כינים (אפידמי)
Yellow-fever	6. קדחת צהובה

חלק ב. מחלות המחייבות הודעה אינדיבידואלית

Diphtheria	1. אסכרה
SCHISTOSOMIASIS (Bilharziasis):	2. בילהרציוזיס:
(a) haematobium	(א) המטוביום
(b) mansoni	(ב) מנסוני
(c) other forms	(ג) צורות אחרות
Brucellosis	3. ברצלוזיס
Anthrax	4. גחלת
Encephalitis	5. דלקת המוח (אנצפליטיס)
Meningitis, Meningococcal (cerebro-pinal) incl. meningococcal septicemia	6. דלקת קרום המוח על ידי מנינגוקוקים כולל ספטיצמיה ע"י מנינגוקוקים
Meningitis from other causes (excl. tuberculosis)	7. דלקת קרום המוח מסיבות אחרות (מלבד שחפת)
Bacillary dysentery laboratory confirmed	8. דיזנטריה מאושרת על ידי מעבדה
Viral Hepatitis	9. דלקת כבד נגיפית (כולל זיהום נגיפי)
Ophthalmia Neonatorum (gonorrhoeic)	10. דלקת עינים של הילודים על ידי גונוקוקוס
Food poisoning (single cases)	11. הרעלות מזון (מקרים בודדים)
Poisonings due to chemicals, plants etc.	12. הרעלות מחמרים כימיים, צמחים וכו'
Gonorrhoea	13. זיבה
Ulcus molle	14. כיב רך
Lymphogranuloma inguinale	15. לימפוגראנולומה אינגווינלה

¹ ע"ר 1940, תוס' 1 מ' 1085, עמ' 191; ע"ר תש"ט, תוס' א' מ' 48, עמ' 169.

LEISHMANIASIS:

- (a) cutaneous
- (b) Kala-azar

16. לישמניאזיס:

- (א) של העור
- (ב) קלה-אזר

Leptospirosis

17. לפטוספירוזיס.

Malaria, (new & recurrent)

18. מלריה (מקרים חדשים וחוזרים)

Staphylococcal infections of the new-born and mother

19. סטפילוקוקים (זיהומים) אצל הילוד ואצל האם (יולדת)

SALMONELLA INFECTIONS:

- (a) Typhoid fever (Typhus abdominalis)
- (b) Paratyphoid, A.B.C.
- (c) Salmonellosis (other than food-poisoning)

20. סלמונלה, זיהומים על ידיה:

- (א) טיפואיד (טיפוס הבטן)
- (ב) פרטיפואיד א.ב.ס.
- (ג) סלמונלוזיס (מלבד הרעלות ממוון)

Syphilis

21. עגבת

Tetanus

22. צפרת

Tetanus neonatorum

23. צפרת הילודים

Leprosy (Hansen's disease)

24. צרעת (מחלת הנסן)

Relapsing fever (Tick-born, endemic)

25. קדחת חוזרת ע"י קרציות (אנדמי)

Rheumatic fever (new cases)

26. קדחת שגרון (מקרים חדשים)

RICKETTSIAL DISEASES:

- (a) Typhus (endemic)
- (b) Q-fever
- (c) Other rickettsial diseases

27. ריקטסיאזיס:

- (א) טיפוס הבהרות (אנדמי)
- (ב) קדחת קיו
- (ג) מחלות ריקטסיות אחרות

Tuberculosis (Pulmonary and other forms)

28. שחפת (ריאות וצורות אחרות)

Scarlet fever

29. שנית

Poliomyelitis

30. שיתוק ילדים

חלק ג. מחלות המחייבות הודעה קולקטיבית

בחלק זה —

„התפרצות מחלה“ — הופעת שני מקרי מחלה או יותר שיש לשער כי נגרמו על ידי מקור אחד.

Food poisoning (all forms)

1. הרעלות ממוון (כל הצורות)

Outbreaks of diseases. not included in B.

2. התפרצויות של מחלות שאינן כלולות בחלק ב'

Measles (Morbilli) (in the first 5 years of life)

3. חצבת (בחמש שנות החיים הראשונות)

Epidemic diarrhoea of the newborn

4. שלשול מידבק של ילודים

Whooping Cough (Pertussis) (in the first 5 years of life)

5. שעלת (בחמש שנות החיים הראשונות)

- (1) צו בריאות העם (מחלות מידבקות), תשי"ד—1953² ;
- (2) צו בריאות העם (מחלות מידבקות) (שינוי), תשט"ו—1955³ ;
- (3) צו בריאות העם (מחלות מידבקות) (שינוי), תשי"ח—1957⁴ .

תחילה

3. תחילתו של צו זה היא ביום י"ג בטבת תשכ"א (1 בינואר 1961).

השם

4. לצו זה ייקרא „צו בריאות העם (מחלות מידבקות), תשכ"א—1960“.

ישראל ברזילי

ה' בכסלו תשכ"א (24 בנובמבר 1960).

שר הבריאות

(חם 77351)

² ק"ח 405, תשי"ד, עמ' 181.
³ ק"ח 544, תשט"ו, עמ' 1307.
⁴ ק"ח 738, תשי"ח, עמ' 02.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-עקיבא בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אור-עקיבא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית אור-עקיבא ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מהנדס“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה, לרבות אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה ;

„רחוב“ — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר בהם, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים וכן כל מעבר המשמש או המכוון לשמש אמצעי גישה למספר בתים, לרבות סימני דרך, תעלות, ביבים וחפירות שברחוב או בצדי רחוב.

מכשול ברחוב

2. (א) לא יניח אדם ולא ירשה לאחר להניח ברחוב או להבליט מעל לרחוב כל דבר העלול לגרום נזק לרחוב או להפריע לניקיו או לתנועת הציבור בו, אלא אם דרוש לעשות כן לטעינתו או לפריקתו של אותו דבר ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך.

(ב) לא יניח אדם ולא יתלה, ולא ירשה לאחר להניח או לתלות בחלון, במעקה, בגזוזטרה או בגג, או מעל לרחוב כל דבר בצורה שיש בו סכנה שיפול לרחוב.

(ג) לא יכסה ולא יחסום אדם תעלה, שוחה או תא בקורת ברחוב, ולא ירשה לאחר לכסותם או לחסמם.

(ד) על אף האמור בסעיף זה מותרת בניה ארעית לרגלי חגיגות או טכסים, לפי הרשאה בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההרשאה.

שינויים ברחוב

3. לא ישנה אדם רחוב ולא ירשה לאחר לשנותו אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

פתיחת שוחות

4. לא יכרה אדם ולא ירשה לאחר לכרות שוחה ברחוב אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

5. אדם הכורה שוחה ברחוב חייב —

(1) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציינו בשלטי אזהרה, וכן בדגלים אדום מים ביום ובאורות אדומים בלילה ;

(2) לסתום את השוחה ולהחזיר את הרחוב למצבו הקודם עם גמר העבודה או עם פקיעת ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

היתר ואגרות

6. (א) המהנדס רשאי ליתן היתר לפי הסעיפים 3 או 4 או לסרב לתתו, לבטל היתר שניתן או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ב) בעד מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה של שלוש לירות.

נזק לרחוב

7. (א) לא יגרם אדם ולא ירשה לאחר לגרום נזק לרחוב.

(ב) אדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) חייב לתקן את הנזק.

(ג) ניוזק רחוב לרגל חפירה בקרקע הסמוכה לאותו רחוב, חייב החופר או בעל

הקרקע לתקן את הנזק.

הודעות

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —

(1) מהאנשים שהניחו מכשול ברחוב שלא לפי הוראות סעיף 2, לסלק את המכשול ;

(2) מהאנשים החייבים לעשות את העבודות המנויות בסעיפים 4, 5, 7, לבצע את העבודות האמורות.

(ב) בהודעה יצויינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע העבודה

שקבע המהנדס באישור ראש המועצה וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

סילוק מכשול
ובביצוע עבודות

9. (א) ראש המועצה רשאי לסלק כל מכשול ברחוב ולבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיפים 4, 5 או 7 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 8 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך בשעות היום לכל מקום. סילק ראש המועצה מכשול ברחוב או ביצע עבודה כאמור, רשאית המועצה לגבות מהאדם החייב בסילוק המכשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה בתפקידו ולא ימנע בעדו מלהיכנס לכל מקום

בתוקף סמכותו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם, שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה באופן בולט במקום שבו, דנה ההודעה, או נתפרסמה, באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

עבירות

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור-עקיבא (שימור רחובות)”, תשכ”א—1960.”

השם

ע מ ו ס ב ר כ ה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אור-עקיבא

כ”ד בחשוון תשכ”א (14 בנובמבר 1960)

חיים משה שפירא

(חמ 811208)

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-עקיבא בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אור-עקיבא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית אור-עקיבא;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לענין חוק עזר זה;

„עינוג“ — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה;

„בית עינוג“ — מקום המשמש לצרכי עינוג;

„מקום ציבורי“ — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים אנשים למטרה ציבורית, למעט בית מגורים;

„בעל“ — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו;

„פסולת“ — אפר ובדלי סיגריות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה;

„מפקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק עזר זה.

איסור עישון

2. לא יעשן אדם בבית עינוג כשמתקיים בו עינוג לרבים.

איסור מכירת גרעינים או פיצוחים

3. לא ימכור אדם בבית עינוג ולא יפצח בו גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

איסור לכלוך וזריקת פסולת

4. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.

מודעות

5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מודעות מוארות, לענין חוק עזר זה, שאת תכנון, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

חובת התראה

6. בעל מקום ציבורי, סדרן העובד בו או המפקח יתרה בכל אדם הנמצא באותו מקום והעובר על הוראות הסעיפים 2, 3 או 4.

רשות כניסה

7. (א) המפקח רשאי בכל עת סבירה להיכנס, ללא תשלום, לכל מקום ציבורי ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור-עקיבא (שמירת הנקיון ואיסור העישון)“, תשכ"א—1960.

עמוס ברכה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אור-עקיבא

י"ב בחשוון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 811207)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לברנר בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959,² מתקינה המועצה האזורית ברנר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „היטל” — היטל סעד ונופש;
 „מוסד” — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;
 „המועצה” — המועצה האזורית ברנר;
 „מפקח” — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
 „ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 „שירות” —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בצידו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים, בתוספת הראשונה.
3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
 (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
 (2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.
 (ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשטיפקם כאמור, לא ישתמש בעל מוסד אלא בטפסים אלה.
4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.
 (ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.
5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —
 (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
 (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
 (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.
 (ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל מוסד למלא אחריה.

הגדרות

ההיטל ושיעורו

הצגת הודעה

חשבונות

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 118.
² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ד—1960⁸, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אימון ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

סמכויות
המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבוניות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבוניות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
 - (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
 - (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
 - (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- דינו — קנס 500 לירות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לברנר (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960“.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי החיטול

במוסד שדרגתו 1	פטור
במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים	פטור
במוסד שדרגתו 2 ומעלה	5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

תוספת שנייה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לברנר (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הודן בפיקוח על המחירים.

ש לום דוברת

נתאשר.

ראש המועצה האזורית ברנר

כ"ז בתשרי תשכ"א (18 באוקטובר 1960)
(חמ 81355)

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁸ ק"ת 274, תשרי, עמ' 808.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לזכרון-יעקב בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית זכרון-יעקב חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד"מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
"מד"מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
"המועצה" — המועצה המקומית זכרון-יעקב;
"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

רשיון להקמת
מפעל מים
ולפעלתו

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.
3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

חיבור למפעל
מים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שלירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שידבק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

אגרת הנחת
צינור מים

רכישת מד-מים
והתקנתו

אגרת מים

אספקת מים
לפי חוזה

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.
(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

ספור

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדרימים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עובכה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומה ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו-הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר-ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לזכרון-יעקב (אספקת מים), תשכ״א—1960”.

תוספת

שיעור האגרת
ב־לירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 250.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
(א) לנכס ששטחו — עד דונם 125.—
לכל מ״ר נוסף — 10.—
- (ב) לבנין — לכל מ״ר, בכל קומה 1.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
לנכס ששטחו — עד דונם 150.—
לכל מ״ר נוסף — 12.—
4. אגרת התקנת מד״מים (סעיף 6 (ג)) 8.—
5. דמי שכירות מד״מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש — 85.—
6. אגרת בדיקת מד״מים (סעיף 6 (ה)) 5.—
7. אגרת תיקון מד״מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש —
עד 1״ 70.—
1½״ עד 2״ 125.—
8. אגרת מים (סעיף 7) —
(א) במקום שהותקן מד״מים — לכל חודש לשימוש ביתי —
ל-8 מ״ק ראשונים או חלק מהם 140.—
לכל מ״ק נוסף — 17.—

	להשקאה — בהגבלה של 36 מ"ק לשנה —
—13	לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק
	לתעשייה, מסחר ומלאכה, בית הבראה, בית מלון או פנסיון —
—13	לכל מ"ק — עד 1000 מ"ק לשנה
—14	לכל מ"ק שמעל ל-1000 מ"ק
—17	לבניה לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מדמים — לכל חודש —
	מקומות מגורים, משרדים, חדרי עבודה —
1.50	חדר אחד
2.—	חדר וחצי
2.50	שני חדרים
0.50	לכל חדר מגורים נוסף
	קרקע מעובדת — להשקאה — לכל מ"ר לכל חודש —
0.02	לשימוש ביתי
0.02	לשימוש חקלאי ומשרדי
0.10	חנויות למצרכי מזון — לכל מ"ר
0.05	חנויות אחרות ובתי מלאכה — לכל מ"ר —
6.—	מזנון — גזון
	מסעדות ובתי קפה — ששטחם במ"ר —
7.—	עד 40
9.—	למעלה מ-40
3.—	קיוסקים לגזון
5.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
6.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

נחאשר.

ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960) ראש המועצה המקומית זכרון-יעקב
(חמ 825001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכרכור בדבר מניעת רעש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כרכור חוק עזר זה:

1. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה המקומית כרכור ולא יניח ולא יגרום שיוקם, בין השעות 13.00 — 16.00 ובין השעות 23.00 — 6.00 רעש חזק או ממושך או חוזר ונשנה, שיש בו משום הפרעה לאדם הגר, העובד או המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים, בין שהרעש נעשה בכלי נגינה, ברמקול, בצפירה, בקריאות או בהקשות וכיוצא באלה, ובין שהוא נעשה בכל אופן אחר.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 118.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על עובדיהם של מפעלים, בתי עסק ומקומות שניתן עליהם רשיון לעסוק בתעשייה, בעסק או במלאכה, כשהם מקימים רעש לצורך ביצוע העבודה באותו מפעל, בית עסק או מקום, ובלבד שהרעש לא יהיה יותר על הדרוש לשם ביצוע העבודה האמורה.

(ג) מי שילד נמצא בפיקוחו חייב למנוע מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

2. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכרכור (מניעת רעש)”, תשכ”א—1960.

א. ש.ץ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כרכור

כ”ד בחשוון תשכ”א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 884307)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכרכור בדבר סלילת רחובות

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כרכור חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„כביש” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה לכלי רכב או לבעלי חיים, בהתאם לחוק עזר זה;

„מדרכה” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני־שפה וקירות תומכים;

„סלילת רחוב” — סלילת כביש או מדרכה ברחוב, לרבות עבודות ופעולות אלה:

(1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;

(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, הריסת

מבנים ישנים ופינויים, התקנת ביבים, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל;

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות,

מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני־שפה, גדרות מגן, קירות

גבול וסורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתו;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות ומדשאות וגטיעת עצים וצמחים;

(6) הכנת תכניות לסלילת הרחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„תשתית” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

„כיסוי” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאינו מצופה, וכל חומר אחר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

„הוצאות סלילה” — הוצאות לסלילת רחוב, ובכלל זה ריבית המשתלמת על מילווה שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הסלילה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה סלילה בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה ;
„נכסים” — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב ;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים ;

„המועצה” — המועצה המקומית כרכור ;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
„מהנדס” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה.

2. המועצה רשאית לסלול רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה, וכן רשאית היא להקצות חלק מהרחוב לכביש וחלק ממנו למדרכה.

3. (א) המועצה רשאית לשנות רחבו של כביש, בין להרחבה ובין לצמצום.
(ב) הרחיבה המועצה כביש לאחר שנסתיים בנין המדרכה — לא תטיל המועצה חובת השתתפות בהוצאות ההרחבה, כמצוין בסעיף 5, על אותו חלק מהכביש שבא במקום המדרכה.

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה, הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, לפי החלטת המועצה :

(1) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(2) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו המלא של הכביש ;

(4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.

(ב) נתקבלה החלטת המועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה

בכתב לבעלי הנכסים הגובלים אותו רחוב על החלטה כזו.

5. בעלי הנכסים הגובלים רחוב שבו נסלל כביש, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות

סלילתו כדי 75% סכום השתתפותם זה יחולק ביניהם ביחס לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים

את הרחוב, וישולם למועצה על ידי כל אחד מהם, מיד עם השלמת הסלילה ; אולם, אם

נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם

השלמת כל שלב, את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב, או אותם השלבים שהושלמו

לפניו, בשיעור האמור.

6. (א) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר

זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את

דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה תוך שנת הכספים שבה חל יום

הפרסום.

(ב) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר

זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את

דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה תוך שנת הכספים שבה חל יום

הפרסום.

(ג) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר

זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את

דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה תוך שנת הכספים שבה חל יום

הפרסום.

כביש ומדרכה

שינוי רוחב של
הכביש

סלילת כביש

שיעור דמי
השתתפות
וגבייתם

רחובות סלולים
והשלמת הסלילה

(ב) התחילה המועצה בסלילת כביש או מדרכה לפני יום הפרסום ולא השלימה את סלילתם עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את סלילתם ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

סלילת כביש או
מדרכה על ידי
הבעלים

7. (א) לא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש או מדרכה אלא לפי כתב היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, הפרטים והאופנים שיפורשו בכתב ההיתר; התנאים, הפרטים והאופנים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה כאמור שלא לפי התנאים, הפרטים והאופנים המפורטים בכתב ההיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה כדי 25%.

8. החליטה המועצה —

סלילת מדרכה
ונטיעת עצים

(1) לסלול, לבנות, לרצף, להרחיב, להאריך, לתקן או לשפר מדרכה לאורך הנכסים או לטפל בה באופן אחר;

(2) לנטוע עצים וצמחים ברחוב לאורך הנכסים או לטפל בהם;

(3) לבנות אבני שפה.

רשאית היא לבצע את העבודה ולגבות את כל הוצאות הביצוע בהתאם להוראות סעיף 5, שיחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.

9. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 8, יכריע המהנדס בדבר הסכום באישור בכתב.

אישור סכום
ההוצאות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר, העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העיתונים הנפוצים בתחום המועצה.

מסירת הודעות

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

ענישים

12. חוקי עזר לכרכור (סלילת כבישים), 1940² — בטלים.

ביטול

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכרכור (סלילת רחובות)”, תשכ״א—1960.

השם

נתאשר.

א. ש.ץ

ראש המועצה המקומית כרכור

ד' בתשרי תשכ״א (25 בספטמבר 1960)
(חמ 834304)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ע״ר 1940, חוס׳ 2 מס׳ 1082, עמ׳ 871.

פקודת המועצות המקומיות, 1941
חוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956
חוק עזר לנשר בדבר חזירים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וחוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956,² מתקנה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „המועצה” — המועצה המקומית נשר;
 „בשר חזיר” — לרבות כל מוצרי בשר חזיר הנועדים לאכילה;
 „מפקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה.
2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחזיקנו, ולא יגרום ולא ירשה שחזיר יגודל או יוחזק.
3. לא ימכור אדם בשר חזיר ולא יגרום או ירשה לאחר למכרו בתחום המועצה.
4. (א) מפקח רשאי לעקל —
 (1) חזיר שהאיסור לפי סעיף 2 חל עליו;
 (2) בשר חזיר הנועד למכירה שהאיסור לפי סעיף 3 חל עליו.
 (ב) במעוקל לפי סעיף קטן (א) ייעשה כפי שורה המפקח.
5. מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל חנות, מסעדה, בית חרושת, דיר, רפת, או מקום כיוצא באלה, וכן לכל מקום אחר שיש לו יסוד להניח שמגדלים או מחזיקים בו חזיר בניגוד לסעיף 2, או שמוכרים בו בשר חזיר בניגוד לסעיף 3, ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לבדוק ולברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה, ובלבד שלא ייכנס כאמור לבית מגורים.
6. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 או 5.
7. העובר על הסעיפים 2, 3 או 6, דינו — קנס מאה לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
8. לא יובא אדם בפלילים ולא ייעשה נגדו עיקול בשל עבירה שנעברה על חוק עזר זה תוך ארבעים ושנים יום מיום תחילתו, אם ערב תחילתו עסק אותו אדם בגידול חזיר או במכירת בשר חזיר בהתאם לדין שהיה בתוקף אותה שעה.
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנשר (חזירים ובשר חזיר)”, תשכ"א—1960.

י. רוט

נחאשר.

ראש המועצה המקומית נשר

ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960)
 (חם 841717)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מ"ס 1154, עמ' 110.
² ס"ח 211, תשי"ז, עמ' 18.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנתיבות בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית נתיבות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„המועצה” — המועצה המקומית נתיבות;
„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרוסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

חיבור למפעל מים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-המים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה. (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים
לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה. (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים. כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

מסור

ניתוק החיבור

חידוש חיבור שנותק

הפסקת אספקת מים

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר — על מנת —
- (1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.
- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.
- (ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.
17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותק, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכום מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר הסמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיירדש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר בכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

חשם

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתיבות (אספקת מים), תשכ״א—1960”.

שיעור האגרה
בלירות

תוספת

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים — (סעיף 2 (ד)) — לשנה — 500.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
כשצינורות הרשת הפרטית — עד קוטר של אינש אחד — 25.—
למעלה מקוטר של אינש אחד — לכל אינש נוסף או חלק ממנו —
תוספת של 15.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לנכס ששטחו —
עד 1000 מ"ר — 100.—
לכל מ"ר נוסף על 1000 מ"ר — תוספת של 0.50
4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג)) — 5.—
5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש — 0.75
6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה)) — 5.—
7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש — 0.30
8. אגרת מים (סעיף 7) —
(א) במקום שלא הותקן מד"מים לכל יחידת דיור או עסק —
לכל חודש 2.50
- (ב) במקום שהותקן מד"מים —
(1) לשימוש ביתי ולעסק — עד 10 מ"ק — 1.25
לכל מ"ק נוסף על 10 מ"ק — תוספת של 0.15
- (2) למשקי עזר — עד 800 מ"ק לשנה לדונם — לכל מ"ק — 0.10
לכל מ"ק נוסף על 800 מ"ק לשנה לדונם — 0.13
לתעשייה — לכל מ"ק — 0.20
לבניה — לכל מ"ק — 0.20
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) — 5.—
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה — 10.—

אשר או חיון

נתאשר,

ראש המועצה המקומית נתיבות

ל' בתשרי תשכ״א (21 באוקטובר 1960)

(חמ 84204)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנתיבות בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקנה המועצה המקומית נתיבות חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„רוכל” — כמשמעותו בפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ²;

„ועדת הסעד” — ועדת הסעד שנבחרה על ידי המועצה;

„עגלה” — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעלי חיים;

„מפקח” — אדם שראש המועצה הרשהו בכתב לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה;

„המועצה” — המועצה המקומית נתיבות;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;

„רשיון עונתי” — רשיון ארעי שתקפו לעונה מסוימת;

„רשיון רגיל” — רשיון שאינו עונתי;

„רשיון” — רשיון עונתי או רשיון רגיל שניתן לפי חוק עזר זה.

2. (א) לא יעסוק אדם כרוכל אלא על פי רשיון שניתן מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש המועצה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה ³.

4. (א) הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא כל מסמך וידיעה בקשר לרשיון לפי דרישת ראש המועצה.

(ב) רוכל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשים לפני פקיעתו.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת רשיון, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

(ב) לא יינתן לרוכל רשיון אלא על פי המלצת ועדת הסעד, וכשאין ועדה כזו — על פי המלצת לשכת הסעד המקומית.

(ג) לא יינתן רשיון לרוכל המוכר מצרכי מזון או צעצועים לילדים אלא לאחר שהמציא תעודה רפואית, המעידה שמצב בריאותו אינו מסכן את בריאות לקוחותיו.

6. רשיון רגיל יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו ורשיון עונתי יפקע בתאריך שצויין בו.

7. רוכל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו, ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיידרש לכך.

8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורית של עגלתו, במקום נראה לעין, מספר שנקבע לו על ידי ראש המועצה.

¹ ע"ר 1941, ח"ס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ג, עמ' 1427.

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ה, עמ' 1271.

9. בעד מתן רשיון או חידוש תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת ואם ניתן רשיון רגיל לאחר 30 ביוני, תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד. אגרת רשיון
10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה. תבניתו של עגלות
11. לא יעסוק רוכל בעסקו — איסור עיסוק
- (1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים;
(2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.
12. לא יעמיד ולא יניח רוכל, לא ירשה ולא יגרום להעמיד או להניח ברחוב או במקום ציבורי, עגלה, דוכן, תבנית, מגש או סחורה שלא בשעת עיסוקו או כשאינו נמצא במקום. איסור העמדה
13. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק את עגלתו או את דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על הוראות חוק עזר זה. סילוק עגלות
- (ב) לא סילק רוכל עגלתו או דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום החניה לעגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות. ענשים
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתיבות (רשימות לרוכלים והפיקוח עליהם)”, תשכ"א—1960. השם

תוספת

(סעיף 9)

3	אגרת רשיון לפי סעיף 2
5	אגרת רשיון לפי סעיף 3 (א)

אשר או חיון

נתאשר.

ראש המועצה המקומית נתיבות

י"ב בחשוון תשכ"א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 84205)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לעמק-חפר בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 25 לפקודת התעבורה,² מתקינה המועצה האזורית עמק-חפר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה (שירותי הולכה), תשי"ד—1954;³

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.
³ ק"ת 468, תשי"ד, עמ' 1032.

- „רחוב“ — דרך הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מדרך ולמעט כביש בין־עירוני;
 „מונית“ — רכב ציבורי שאינו אוטובוס;
 „מפקד משטרה“ — מפקד המשטרה הממונה על מחוז הדרום, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 „כביש בין־עירוני“ — כביש שאינו דרך עירונית כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי״ג—1953;
 „מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 „מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;
 „מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;
 „מקום חניה פרטי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;
 „המועצה“ — המועצה האזורית עמק־חפר;
 „פקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 „רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 (1) לפקודת התעבורה, למעט אופניים;
 „דרך“, „רכב פרטי“ ו„רכב ציבורי“ — כמשמעותם בפקודת התעבורה;
 „תמרור“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי״ג—1953.
2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהן מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.
3. (א) המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.
 (ב) קבעה המועצה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על ידי סדרן. אדם המעמיד רכב במקום החניה חייב לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.
4. (א) לא ינהל אדם, ולא ירשה לאחר לנהל, מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
 (ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
 (ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.
 (ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות לדונם משטח מקום החניה.
 (ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.
 (ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעה בדבר קביעת סוגי תמרורים, צורתם ופירושם⁵ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת. (ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב במקום חניה, אלא —

- (1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;
- (2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;
- (3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;
- (4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע שמותר לחניה בבית אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, בדרך רכב שנתקלקל קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין, ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של הכביש, ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

סוגיות

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. (ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתת או לסרב לתת, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם. (ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו. (ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות. (ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטף או לפקח לפי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות מונית בדרך לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

- (1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או
- (2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד. (ב) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

⁵ י"ט 61, חש"י, עמ' 505.

(ג) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הנקוב בתמרוך וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרוך.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרוך מתאים שנקבע בהודעה.

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרוך, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) יציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה מוסדר, אלא לאחר ששילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר ליותר מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ד) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים, או באופן אחר שיקבע ראש המועצה.

12. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס ארבעים לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שהורשע בדין או לאחר שנמסרה לו עליה הודעה על ידי ראש המועצה.

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק־חפר (העמדת רכב וחנייתו), תשכ״א—1960“.

תוספת

(סעיף 11 (א))

שיעורי אגרות הסדר — ליום, משעה 5.00 עד 23.00, או לחלק ממנו —

סוג הרכב	האגרה בלירות
אוטובוס	1.—
משאית	—75
ג'יפ, טנדר, מכונית פרטית, טרקטור עם גרר	—40
קטנוע, אופנוע, טרקטור ללא גרר	—25

נתאשר.

כ' באלול תש״ך (12 בספטמבר 1960)
 ראש המועצה האזורית עמק־חפר

(חמ 848009)

אני מסכים.

יצחק בן־אהרן
 שר התחבורה

חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראש-העין בדבר מניעת רעש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראש-העין חוק עזר זה:

איסור הקמת רעש

1. (א) לא יקים אדם ולא יניח ולא יגרום שיוקם בתחום המועצה המקומית ראש-העין, במקומות המפורשים בתוספת, בין השעות שצויינו בה, רעש חזק או ממושך או חוזר ונשנה שיש בו משום הפרעה לאדם הגר, העובד או המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים, בין שהרעש נעשה בכלי נגינה, ברמקול, בצפירה, בקריאות או בהקשות וכיוצא באלה ובין שהוא נעשה בכל אופן אחר.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על עובדיהם של מפעלים, שניתן עליהם רשיון לעסוק בתעשייה או במלאכה כשהם מקימים רעש לצורך ביצוע העבודה באותו מפעל, ובלבד שהרעש לא יהיה יותר מהדרוש לשם ביצוע העבודה האמורה.

(ג) מי שילד נמצא בפיקוחו חייב למנעו מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

ענשים

2. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראש-העין (מניעת רעש), תשכ"א—1960”.

תוספת

(סעיף 1)

1. בקוטר של 250 מטר ממרפאה — בשעות העבודה של המרפאה.

2. בקוטר של 400 מטר מבית חולים — בכל שעות היממה.

3. ביתר המקומות שבתחום המועצה המקומית ראש-העין — בין השעות 13.00 — 16.00 ובין השעות 23.00 — 6.00.

שלום מנצורה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית ראש-העין

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)
(חמ 85489)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-השרון בדבר בניית ביבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב” — כולל תעלת שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואביזרים המשמשים לבניית ביבים;

„ביב פרטי” — ביב המשמש נכס אחד בלבד;

„ביב ציבורי” — ביב שאינו ביב פרטי;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„המועצה“ — המועצה המקומית רמת-השרון ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה ;

„מהנדס“ — מהנדס המועצה או מהנדס אחר שנתמנה על ידי המועצה לעבודת בניית ביבים ;

„נכסים“ — בנינים וקרקעות בתחום המועצה ;

„הוצאות בניית ביב“ — לרבות ריבית המשתלמת על מילווה שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הבניה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה בניה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה ;

„בעל נכסים“ — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק בהם למעשה ובין אם לאו, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה של יותר משלוש שנים.

הודעה על
בניית ביב
ציבורי

2. החליטה המועצה לבנות ביב ציבורי, יודיע ראש המועצה בכתב על החלטה זו לבעלי אותם הנכסים שהביב ישמש אותם.

הוצאות וחלוקתן

3. (א) בהוצאות בנייתו של ביב ציבורי ישאו בעלי הנכסים, שניתנה להם הודעה כאמור בסעיף 2, לפי שיעורים אלה :

(1) 50 אחוז מההוצאות — לפי גודל שטח הרצפות של הבנינים שהביב משמש אותם ;

(2) 50 אחוז מההוצאות — לפי גודל שטח הקרקעות שהביב משמש אותם או מיעוד לשמש אותם.

(ב) עם סיום עבודת בניית הביב ימציא ראש המועצה לכל אחד מבעלי הנכסים החייבים לשאת בהוצאות הבניה לפי סעיף קטן (א) חשבון ההוצאות החלות עליו.

(ג) בעל נכסים שהומצא לו חשבון כאמור חייב לסלקו תוך 14 יום מיום מסירת החשבון.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי ראש המועצה לדרוש מכל אחד מבעלי הנכסים החייבים בהוצאות הבניה של ביב ציבורי לפי סעיף זה לשלם למועצה, תוך חדשיים מיום הדרישה, על חשבון ההוצאות האלה, סכום שלא יעלה על 75 אחוזים מסכום ההוצאות המשווערות. הסכום ששולם על חשבון ההוצאות כאמור ינוכה מסכום החשבון לפי סעיף קטן (ב).

השלמת בניית
ביב

4. (א) בנתה המועצה ביב ציבורי וסיימה את בנייתו לפני יום הפרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

(ב) התחילה המועצה בבניית ביב לפני יום הפרסום ולא השלימה את בנייתו עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את בנייתו ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

הגבלות על בניית
ביבים פרטיים

5. לא יבנה אדם ביב פרטי, אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

6. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל נכסים —
(1) לבנות לנכסו ביב פרטי שיחובר לביב ציבורי;
(2) לשנות או לתקן ביב פרטי שבנכסו.
(ב) ההודעה לפי סעיף קטן (א) תכלול את התנאים לביצוע העבודה.
(ג) בעל נכסים שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

7. לא מילא בעל נכסים אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5, או בעל נכסים שביצע עבודות מהעבודות המפורטות בסעיף 6 (א) שלא לפי התנאים הכלולים בהודעה, רשאי ראש המועצה לבנות את הביב, להרסו או לשנותו, או לבצע את העבודות כהלכה, ולגבות את ההוצאות מבעל הנכסים שבהם נבנה הביב.

8. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל עבודה שראש המועצה רשאי לבצע לפי הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה, או נתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.

10. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 5, 6 או 8 (ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 6 (ג) וראש המועצה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה כאמור בסעיף 6.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-השרון (בניית ביבים), תשכ״א—1960“.

דוד שרף

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רמת-השרון

י״ב בחשוון תשכ״א (2 בנובמבר 1960)
(חמ 854012)

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).